

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECĂ

Prețul abonamentului:	
Pe un an	100 Lei
Pe jumătate de an	50 "
Pe un pătrar de an	25 "
Un număr	2 Lei.
Pentru străinătate pe un an	150 Lei.

Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.

Prețul inserțiunilor:
Pentru publicațiuni oficioase, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 90 Lei, până la 200 de cuvinte 120 Lei, de aci în sus 150 Lei

PARTEA OFICIALĂ.

Nr. 78 Pres. ex 1925.

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al Eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului.

Iubitului cler și popor credincios,

Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Christos!

„Acum toate s'au umplut de lumină, ceriul și pământul, și cele de desubt, deci să prăznuiească toată făptura Învierea lui Christos!!...”

Peasna 3 Irmos

În decursul vieții omenirii, în decursul vieții lumii, ca și în viața familiară, iubiții mei, au avut și au loc întâmplări, evenimente, momente însemnate, de bucurie și tristețe, ba și de acelea, cari dau lumii o înfățișare nouă, deosebită, care schimbă cu totul viața de până aci.

Așa vedem, iubiții mei, în viața de toate zilele, că câte o familie instărită, avută, sărăcește în urma morții părintelui sau a mamei, sau în urma vieții ușuratică, cheltuitoare a vre-unui fiu învăluit de dragostea oarbă a părinților; de altă parte, vedem familii sărace, care să întăresc, se ridică la loc de frunte în

urma harniciei unei femei sau a unui bărbat intrat în căsnicie, sau a unui fiu ascultător și sânguincios.

În ce privește viața omenirii, viața lumii, avem cea mai apropiată întâmplare, războiul crâncen trecut, biruințele, învingerile ce au avut loc, care războiu și biruințe au dărâmat împărății și au înființat state, țări noi, pe altele mici le-au întărit. Lumea noastră a luat dela războiu încoace o altă înfățișare. Popoare apăsate au devenit libere. Și vedem, că an de an, zilele, de cari sunt legate aceste întâmplări, le sărbătorim cu vrednicie și ne aducem cu recunoștință aminte de cei cari s'au jertfit pe câmpurile de luptă.

În istoria omenirii cel mai însemnat, cel mai mare eveniment, întâmplare, este venirea Mântuitorului nostru, venirea Domnului nostru Iisus Christos în lume și activitatea, lucrarea Lui în decursul scurtei Sale vieți pământești, și iarăși, cel mai însemnat, cel mai mare act, cea mai mare minune săvârșită este *Învierea din morți*. Venind Iisus în lume, în urma vieții, învățăturilor, patimilor sfârșite cu moartea pe Cruce, în urma învierii Lui, s'a schimbat cu totul fața lumii.

În locul păgânismului a început să se lățească creștinismul, învățăturile lui Christos; în locul vieții nemorale, stricate, în unele locuri în cea mai mare măsură destrăbălate, a început să prindă rădăcini viața curată, morală, temătoare de Dumnezeu; oamenii au început a cunoaște pe adevăratul Dumnezeu și a l-se închina, părăsind idolii; în locul urei și a cruzimelor a început să se lățească dragostea, iubirea frățească. Lumea a luat altă înfățișare.

Deci, nu este mirare, că dela începutul creștinismului s'a serbat cu multă evlavie, precum ziua Nașterii și a Botezului, așa și ziua Învierii Domnului. S'a serbat an de an din partea creștinilor ziua Învierii, coroana activității Domnului, cu multă pietate și evlavie. Și așa, — ajungând și noi, iubiiții mei, această mare și luminată zi, când „toate s'au umplut de lumină, ceriul și pământul și cele de desubt“,¹⁾ să prăznuim *Învierea lui Christos* cu evlavie și mulțumită, căci Domnul nostru Iisus Christos, în urma păcatelor strămoșilor, cari păcate au apăsător pe toți oamenii, „a purtat năcazurile noastre și cu durerile noastre s'a încărcat, ... rănit-u-s'a pentru fărădelegile noastre, zdrobit-u-s'a pentru nelegiuirile noastre, pedeapsă aducătoare nouă de pace era asupra Lui, și prin ranele Lui noi ne-am vindecat,“ zice prorocul Isaia.²⁾

Așa fiind, iubiiții mei, este de lipsă, ca, când sărbăm sfânta Înviere a Domnului nostru Iisus Christos, să ne îmborsăvim în minte nemărginita bunătate a lui Dumnezeu, în urma căreia Domnul nostru Iisus Christos a venit în lume ca om, și cu învățăturile Sale ni-a luminat calea vieții noastre, pentru ca prin credința într'ânsul, primind învățăturile Lui și urmându-le, să ajungem, la mântuire, la fericirea cerească; să ne îmborsăvim în minte suferințele dureroase și moartea pe Cruce, căroră s'a supus Domnul nostru Iisus Christos, pentru ca cu sângele Lui să șteargă păcatul, cu carele era întinată firea noastră omenească. „Sângele lui Iisus Christos ne curățește de tot păcatul“³⁾, scrie sfântul Apostol Ioan.

Aceste suferinți și moartea ni le-a arătat sfânta noastră biserică și le-am văzut cu ochii noștri sufletești în zilele săptămânei Patimilor. Îmborsăvind-le acestea în minte și lăpădând pe un moment toată grija cea lumească, să ne înălțăm cu sufletele, și cu inimă curată prăznuind sfânta Înviere, să ne întărim puterile sufletești și morale pentru lupta cu ispitele vieții, cari ni se ivesc în cale.

Și aceasta este de lipsă, iubiiții mei, căci deși este adevărat, că cu venirea Domnului nostru Iisus Christos în lume și după moartea

Lui pe Cruce cu Învierea Lui s'a schimbat fața lumii, începând a se înstăpâni credința creștină și dragostea între frați, totuși vrăjmașul dela început al omului, duhul cel rău, satana, nu a putut și nu poate să se odihnească, văzând cum bunul Dumnezeu a sfărâmat legăturile păcatului, cu care el, vrăjmașul, a încătușat pe om. Și de aceea s'a silit se arunce sămânța neînțelegerii, a urei și dușmăniei între oameni, să abată pe oameni dela calea adevărului, aflând spre acest scop unelte oarbe între oameni, cari apoi au început a răspândi învățături greșite, falsificând adevărul. Iată, satana a aflat pe Iuda vânzătorul, cel din Iscariot, care se numărase între cei 12 învățăcei nedeslipiți ai Domnului Iisus Christos; era însoțitorul Mântuitorului și martor ocular al învățăturilor și faptelor Lui, și totuși, orbit de iubirea de argint, a primit pe satana în sufletul său și dând ascultare îndemnelui acestuia a vindut pe Învățătorul său pentru 30 de arginți. Deci, cum să nu fie aflat și să nu afle vrăjmașul fericirii oamenilor unelte, pe cari să le folosească pentru a sămăna neghină peste grâul curat al învățăturilor Mântuitorului. Așa s'au ivit încă la început, pe timpul sfinților Apostoli, oameni, cari s'au silit să lățească învățături neadevărate, mincinoase. S'au ivit proroci, învățători mincinoși, precum zice Sfântul Apostol Petru. Și de aceea zice și sfântul Apostol Pavel către Galateni: „Sunt unii, cari vă tulbură, și voiesc să strice evanghelia lui Christos; dară, dacă chiar noi, sau inger din ceriu de vă va predica altă evangheliă afară de aceea ce noi v'am predicat, să fie anatemă“.⁴⁾

Și așa nu trebuie să ne mirăm, dacă și după jertfa adusă pe Cruce de Domnul nostru Iisus Christos, cu carea ne-a mântuit de urmările păcatului strămoșesc; dacă și în lumea nouă a Creștinismului au domnit patimi omenești, ura, invidia, lăcomia, apăsarea celor slabi de către cei mai tari, desbinări și eresuri în biserică, abateri dela dreapta credință.

Omul are voință liberă, poate alege între bine și rău, el însă din slăbiciune înclină mai mult spre aceea, ce este rău. Precum omul lucrător și muncitor își întărește puterile trupești prin neîntrerupta lucrare, iară cel a cărui ocupațiune nu este munca fizică, dacă voiește

¹⁾ Piasna 3 Irmos.

²⁾ Isaia C. 53, v. 4—6.

³⁾ Ioan c. 1., v. 7.

⁴⁾ Pavel. Galateni c. 1, v. 7. 8.

să-și întărească puterile trupești, musculatura, face des sau în toată ziua felurite mișcări ale corpului, face gimnastică, așa trebuie omul, spre a-și întări voința numai spre ceea ce este bine, să facă exerciții sufletești: rugăciune, să-și înalțe cugetul la Dumnezeu în toată ziua, se cerceteze sfânta biserică în toate Duminecile și sărbătorile, și să păzească și urmeze învățăturile Mântuitorului, și ale sfinților Apostoli, cari se predau în sfânta biserică. Astfel voința omului să întărește și se scutește de înclinațiuni rele, spre binele și fericirea lui. Căci omului îi stau înaintea două căi în viață, una îngustă, cu poartă strâmtă, iară alta lată, cu poartă largă. Calea îngustă, cu poarta strâmtă, duce la fericire, iară cea lată cu poarta largă la pierzare. Însuș Mântuitorul îndeamnă zicând: „*Întrați prin poarta cea strâmtă, că largă este poarta și lată calea, care duce în perire și mulți sunt, cari intră prin trânsa. Că strâmtă este poarta și îngustă calea, care duce în viață și puțini sunt cari o află pe dânsa*“.⁵⁾ Calea îngustă, cu poarta strâmtă, este cea după învățăturile Mântuitorului, cari cer dela om viață curată, evlavioasă, înfrânată și plină de virtute. Această cale îngrădită cu învățăturile Mântuitorului duce pe om la fericire. Calea lată, cu poarta largă, este viața slobodă, fără îngrădire, cu petreceri, desfătări, viață, carea nu se ține de învățăturile Mântuitorului și această cale duce la perire. Sunt puțini, cari aleg calea îngustă și mulți cari aleg pe cea lată, spre perire, ne spune, cum văzurăm, însuș Mântuitorul. Și toate aceste desfătări, petreceri, măriri deșarte, sunt deșărtăciuni, cari pier odată cu omul, și cari aduc cu sine de multe ori încă în viață năcazuri și suferinți asupra omului supus lor: „*Tot trupul este ca iarba și toată mărirea omului, ca florea ierbeii; uscatu-s'a iarba și florea a căzut; iară cuvântul Domnului rămâne în veac*“.⁶⁾ zice sfântul Apostol Petru. Voința omului deci trebuie întărită cu cuvântul Domnului, pentru ca ea să aleagă calea îngustă dară sigură spre fericire.

După acestea, iubii mei, aflu cu cale, să vă pun și acum la inimă, dragostea frățească și neclintita alipire față de biserică noastră stră-

moșească. Am văzut în zilele Patimilor Domnului nostru Iisus Christos, că a luat asupra-și îngrozitoarele Patimi și moartea pe Cruce din nemărginita iubire față de neamul omenesc; și-a vărsat scumpul sânge pentru fiesfecarele dintre noi, întărind astfel învățăturile Sale cele mântuitoare. Aceasta înțelegem și din cuvintele Sfântului Apostol Pavel, care zice către Corinteni: „*V'am dat, ceea ce și eu am primit, adecă, că Christos a murit pentru păcatele noastre după Scripturi*“⁷⁾, iară către Efeseni zice: „*Christos ne-a iubit și s'a dat pe sine pentru noi*“⁸⁾ De aici urmează îndatorirea noastră de a ne iubi unii pe alții; de a ține strâns la biserică noastră, păstrătoarea învățăturilor Lui. Sfântul Apostol Petru zice: „*Frăția iubiți, de Dumnezeu vă temeți, pe împăratul cinștiți*“⁹⁾; iară în alt loc: „*Unul spre altul dragoste ferbinte să aveți, căci dragostea acopere mulțimea păcatelor*“.¹⁰⁾

De aici urmează mai departe și îndatorirea, ca să vă feriți de toți, cari în orice chip ar încerca să se atingă de dreapta noastră credință, de biserică noastră strămoșească și de așezămintele ei, silindu-se să atragă în mrejele lor pe unii sau alții. Să vă feriți de sectari. Această îndatorire ni-o pune și sfântul Apostol Pavel, când zice către Tesaloniceni: „*Poruncim vouă, fraților, întru numele Domnului nostru Iisus Christos, să vă osebiți voi de tot fratele care umblă fără de rânduială și nu după învățătura carea a luat-o dela noi*“.¹¹⁾ Această osebire, această ferire este de lipsă, iubii mei, pentru a nu cădea în ispită. Trebuie încunjurați ei și încunjurate adunările lor, ca unele, cari nu sunt în legătură cu dreapta credință, cari au eșit din sânul bisericii mântuitoare, a cărei cap este Domnul Iisus Christos și nu stau pe adevărata învățatură a Mântuitorului, și a Apostolilor, nu au la bază adevăratul înțeles al sfintei scripturi, *ci tâlcuiri false, volnice și fără autoritate*.

Ca Arhipăstor doresc cu toată căldura, ca să nu vi-se închidă calea spre mântuire, și așa, după slabele-mi puteri dăruite dela bunul Dumnezeu, nizuindu-mă, ca să vi-se asigure aceas-

⁵⁾ Pavel I. Corinteni c. 15, v. 3.

⁶⁾ Pavel Efeseni c. 5, v. 2.

⁷⁾ I. Petru c. 2, v. 17.

⁸⁾ I. Petru c. 4, v. 8.

⁹⁾ Pavel II. Tesaloniceni c. 3, v. 6.

⁵⁾ Mateiu c. 7, v. 13—14.

⁶⁾ I. Petru c. 1, v. 24—25.

tă cale, vă adresez cuvintele de acum cu prilejul luminății sărbători a Învierii Domnului, cu nădejdea în bunul Dumnezeu, că ele, ca sămânță bună, vor găsi în inimile voastre pământ roditor și vor aduce roduri binecuvântate, spre prea mărirea lui Dumnezeu, a Cărui Nume fie binecuvântat în veci, și spre fericirea voastră vremelnică și vecinică.

Darul Domnului nostru Iisus Christos să fie cu voi cu toți. Amin!

Împărtășindu-Vă binecuvântarea Noastră arhierescă, sânt

Al Vostru tuturor:

Caransebeș, în reședința Noastră episcopescă la sărbătorile Învierii Domnului, anul 1925, iară al Arhipăstoriei Noastre al cincelea

Cu dragoste părintească:

Dr. Iosif Tr. Badescu
Episcop.

Nr. 1440. B. ex. 1925.

Prea On. Domni Protopresbiteri, Onorată preoțime parohială,

În urma dispozițiilor On. Minister al Cultelor și Artelor, plata retribuțiilor preoțești de acum înainte se va face lunar. Prin urmare, tot lunar se vor ridica dela Administrația financiară și sumele ordonanțate.

Pentru ca sumele ordonanțate să se poată ridica la timp și pentru ca plățirea retribuțiilor preoțești dela stat să nu sufere nici o întârziere, este necesar, ca chitanțele lunare ale preoților, cari urmează să se alăture la desocotirea statelor de plată, să se înainteze în fiecare lună Consistorului diecezan.

Cum însă, între împrejurările de astăzi, aceasta nu este cu putință, Cassa diecezană va trimite zilele acestea P. On. Oficii protopresbiterale chitanțele preoților cu drepturile pe luna Ianuarie a. c. Tot odată va trimite pe seama fiecărui preot și câte 11 blanchete pentru chitanțele pe lunile Februarie — Decembrie a. c., pe cari fiecare preot și-le va umplea singur cu datele din chitanța pentru luna Ianuarie. Astfel fiecare preot va lua cunoștință despre sumele, ce are de primit lunar dela Cassa diecezană.

În chitanțele pe Ianuarie a. c., precum și în toate celelalte chitanțe lunare se introduc numai următoarele rețineri:

1. venitul curat din parohie,
2. taxa de 4%,
3. 10% pentru fondul de pensie și
4. 5% pentru internatul pentru fiii de preoți.

Sidoxia episcopescă și taxa pentru fondul văduvelor și al orfanilor de preoți se va reținea într-o sumă din retribuțiile pe Ianuarie a. c. Însă aceste rețineri din urmă nu se vor trece în chitanțe, ci Cassa diecezană le va face cunoscut On. Preoțimi parohiale în listele de plată, cu cari se vor trimite banii P. On. Oficii protopresbiterale.

P. On. Domni protopresbiteri vor griji, ca preoții să umple corect și legibil și să semneze toate blanchetele trimise și în timp de cel mult 8 zile le vor înainta Consistorului diecezan, împreună cu chitanțele pe luna Ianuarie a. c.

Deodată cu retrimiteră chitanțelor, fiecare preot va înainta și chitanța dela percepția competentă, că și-a plătit impozitul global pe sem. I. 1925.

Începând cu 1. Aprilie a. c., fără această chitanță nici unui preot nu i-se va mai lichida ajutorul de stat.

Cei rămași în întârziere cu plata impozitului global vor fi șterși din statele de plată și sunt și rămân responsabili pentru eventualele urmări.

Preoții bisericii noastre primesc ajutoare însemnate din bugetul statului. Așteptăm deci dela On. Preoțime parohială, ca să-și împlinească la timp datorința în ceea ce privește plățirea impozitelor, ca astfel să contribuie și din partea sa la îlesnirea obligamentelor financiare ale statului. Și aceasta cu atât mai vărtos, căci preotul și în această privință trebuie să fie pildă vie înaintea credincioșilor săi.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu

Indemnare la muncă.

De : Diaconul Gh. Comșa,
doctor în teologie și drept.

Durata vieții omenești și valoarea timpului sunt potrivite pentru meditație. Preotul poate să mediteze asupra lor și să se îndemne la o muncă mai intensivă spre binele bisericii.

Avem, bunăoară, durata vieții omenești. Zice dreptul Iov: „Vieța mea este mai scurtă decât graiul și a pierit întru nădejde deșartă“ (7 v. 6). Oare citind aceste cuvinte, să nu simțescă preotul nici un îndemn? În cari zile ale vieții sale va munci, dacă nu până când are vreme, căci nu zice oare psalmistul: „Iată cu palme măsurate ai pus zilele mele“ (Ps. 38 v. 7)?

Am citit oareunde despre un râu, care curge în Marea Neagră, că acolo se găsesc unele mici vietăți, cari se nasc dimineața, trăiesc la amiază și mor seara. Despre om se poate zice: Nascentes morimur, finisque ab origine pendet. Marele Șaguna avea obiceiul să spună, că fie-

care om din clipa, în care se naște, începe a și muri. Tot psalmistul zice: „Anii noștri ca un păianjen s'au socotit“ (Ps. 89 v. 10).

Este curios, că omul nu-și dă seama de scurtîmea vieții sale. Dacă și-ar da seama, nu s'ar lega tocmai de ceea ce este mai trecător, ca de pildă banul. Despre Aristip, om păgân învățat, am citit, că și-a aruncat aurul și argintul în mare și zise atunci: *Satius est, ut haec ab Aristippo, quam ut Aristippus propter haec mer-gatur, adică: mai bine să piară aceștia prin Aristip, decât Aristip din cauza acestora!*

Nu știm, istoria nu ne spune, dacă acest înțelept păgân a meditat vr'odată asupra duratei vieții omenești, căci de bună seama Sf. Scriptură nu i-a căzut în mână, dar știm, că a procedat mai corect decât mulți creștini ai zilelor noastre! Da, tocmai cele vremelnice împiedică pe om să vină la Christos! Această idee are să o folosească păstorul de suflete în ostenelile sale, arătând lumii de azi, că alipirea omului de cele trecătoare este în contradicție cu scurtîmea vieții omenești.

Toți voiesc să vină la Christos, dar nimeni nu voește să urmeze pe Domnul. Numai atunci vom urma însă pe Domnul, dacă bine făcând și pătimind vom răbda. Da, răbdarea nu este mare, dacă avem în vedere durata scurtă a vieții. Vai! cum ar trebui să răsune cuvintele: „Că spre aceasta v'ați chemat, că și Christos a pățimit pentru noi, nouă lăsându-ne pildă, *ca să urmați urmelor lui*. Carele păcat n'a făcut, nici s'a aflat vicleșug în gura lui“ (I. Petru 2 v. 22). Preotul e chemat a lucra pentru alungarea vicleșugului dintre oameni, premergând cu pilda vieții și răspândind ideea, că dincolo de viața aceasta scurtă nimeni nu mai poate lucra pentru mântuirea sa. Mare adevăr cuprind cuvintele Ecclesiastului: „și de va cădea lemnul către amiazăzi sau către mieznoapte, în care loc va cădea lemnul acolo va fi“ (11 v. 3).

Tocmai având în vedere scurtîmea vieții omenești, valoarea cea mare a timpului este cu atât mai prețioasă pentru mântuire. Nu înzadar citim la II Cor. 2: „Iată acum este vreme bine primită, *iată acum este ziua mântuirii*“. Ușile pocăinții sunt deschise numai pe durata scurtei vieți omenești. Așa trebuie să ne întocmim această vreme și lucrurile noastre, ca să nu fim

aruncați în închisoarea păcatului, ci să ne sculam din moarte la viață.

Mântuirea e vecinică, condamnarea, osânda încă este vecinică, iar viața aceasta este scurtă. Se pot găsi multe subiecte spre a medita preotul asupra lor cu cea mai mare atențiune, dar scurtîmea vieții omenești, pusă în fața vecinicii ce urmează după moarte, este cel mai serios îndemn pentru preotul adevărat. Orice vreme, care poate fi întrebuițată spre lucrul Domnului, să o întrebuițăm spre lucrul Domnului și să îndemnăm lumea la pocăință, căci păcatele covârșesc toate greutatețile zilelor de acum. Să nu ne lăsăm ademeniți de firea omenească aplicată spre tocmești cu virtutea, căci după greutatea păcatelor va urma și măsura judecății.

Apoi mai ales preotul să premeargă cu pilda virtuții. Dacă sfetnicii cârmuitorilor pământești, ai regilor și împăraților lumii acesteia trebuie să întrecă în înțelepciune pe alții, cu atât mai vârtos este dator preotul, slujitorul lui Dumnezeu să vestească adevărul. Să nu lase a se stinge lumina, să nu lase întunericul a se coborî peste ochii săi, ca apoi și poporul în întuneric să ajungă. Cât de scurtă este viața, cât de mult trebuie să se pregătească un preot în această viață scurtă, pentru a fi ceea ce trebuie să fie: săvârșitor al tainelor lui Dumnezeu. Oare să nu folosească ei timpul acesta prețios? Oare să nu cugete el, că a sluji Domnului este lucru mare și înfricoșat și nimeni din cei ce se leagă cu poftele lumii acesteia nu este vrednic să slujească Domnului?

În timpul chemării sale preotul, în temeiul darurilor cu cari este înzestrat, trebuie să cugete neconținut la ceea ce încă nu a făcut pentru ducerea poporului pe căile Domnului. Acest scop îl ajunge prin meditații continue și profunde, prin pregătire stăruitoare. Fie ca viitorii preoți ai bisericii noastre cât mai mult să-și topească sufletul în meditații folositoare în tot timpul pregătirii lor, pentru ca munca lor roade să aducă.

Spre lumină.

„Luminează-te, luminează-te nouă
Ierusalime“

(Irmosul Invierii.)

„Sfânta zi a Invierii! Dangăt de clopote mângâietoare, străzi curățite, sate și orașe liniștite de a vieții sarbădă proză. Multe case-s nou

spoite, tot poporul în sărbătoare. Mulți în haine noi. Copii cu ouă roșii în mâni, cu veselie în față. Obștesc repaus. Sfințit și sfânt, tot „fânt de douămii de anii“¹⁾. Cunoscuți și prieteni se salută cu: *Christos a înviat!* Pretutindeni fețe vesele. Căci în această zi sfântă dispar împărecherele, certurile, neînțelegerile. Toată suflarea creștină e impresionată de pacea adusă de cea mai mare iubire vestită și dată lumii.

Podoaba dă acestei zile sfinte și natura. „Iarba cu verdeața îmbracă câmpul. Pomii înfloresc. Și frunze noi și noi desişuri, albastre luminişuri redau codrilor o nouă viață: ciripiri și gingaşe cântări și murmur de izvoare. Soarele de primăvară dă lărie sufletească și trupească omului și câmpului rodire. E atâta frumusețe și bunătate în natură și în inimi atâtea dulci nădejdi și mângăeri!“²⁾

Moment înălțător de inimi și de gânduri! În sufletul nostru vibrează puternic dulcea melodie, auzită începând din frageda-ne copilărie, a imnului, prin care glorificăm pe Maica celui mai mare binefăcător al omenirii cu cuvintele: „*Luminează-te, luminează-te noue Ierusalime...!*“, cuvinte adresate de douăori și noauă, căci noi creștinii ortodocși-români de aici, acum suntem nu numai odată membrii „noului Ierusalim“ prin suferințele, patimile și învierea Domnului, ci prin deosebita Sa îndurare nemărginită de douăori, înviind acum nu numai spiritualicește, ci și naționalicește. Prin credința în Christos, prin nădejdea pusă în nemărginita Sa bunătate și înarmați cu virtuți izvorite din împlinirea dumnezeieștilor porunci în momente de urgie ne-am întărit, în zile de asuprire ne-am mângăiat și prin suferinți, lacrimi și grozave greutatea, luminați de „lumina lui Christos“, ne-am condus în decursul veacurilor la limanul mântuirii.

În atmosfera de evlavie și pietate a acestei „sfinte și mari zile“, sub impresiunea iubirii și exemplului de jertfire a Celui ce „cu moartea pe moarte călcând, celor din mormânturi vieță a dăruit“ ni-se pune întrăbarea, că noi acum, de douăori „Ierusalim nou“, ce avem să facem pentru ca să ne purificăm, întărim și emoția fericirii noastre de azi să o putem lăsa să mângăie și înalte și pe urmașii noștri? Indrumarea cea mai sigură ne-o dă Domnul nostru Iisus Christos, zicând: *Eu sunt lumina lumii*“³⁾... „*Eu sunt calea, adevărul și viața*“⁴⁾

Dorim deci, să dănuim ca creștini și ca Români, voim să ne împlinim menirea noastră mai înaltă în mijlocul roiului de popoare, trebuie să fim luminați de „lumina lui Christos“.

Căci această lumină și numai aceasta e în stare să ne curățească de multele greșeli, să ne țină sufletul curat de întinăcimea deșărtăciunilor și în chipul acesta să ne recăștigăm și adevărata viață națională, de care apoi ca „ceara de fața focului“ așa au să se topească individiile, lăcomiile și îndrăznelile nenumăraților dușmani văzuți și nevăzuți.

Voim să fim fericiți ca indivizi și în chipul acesta să ne împlinim menirea pentru care suntem creați,—atunci trebuie să ne conducem de maxima data de Domnul Christos: „*nu numai cu pâine va trăi omul, ci cu tot graiul lui Dumnezeu*“⁵⁾. Deci, pentru adevărata fericire nu ajunge „lumina înțelepților veacului“. Aceasta e necesară numai pentru a ne câștiga destornicia și siguranța în folosirea instrumentelor diferite în totul greului pentru existență. Adevăratele mijloace, căi și feluri de a ne realiza adevărata fericire ni-le dă lumina „*Soarelui celui mai înainte de soare*“.⁶⁾ La această lumină se întăresc virtuțile și razele ei, ofelind patimile, păcatele și vițuriile, ne dau atmosfera adevăratei fericiri.

Și ca să se producă această atmosferă fericită și de adevărată viață dătătoare, cade-se, ca fiecare creștin, — fără deosebire de poziția ce o are în biserică, — cleric sau mirean, să sape adânc „pe tablele inimii sale“ mandatul dat de Mântuitorul: „*Mergeți... propovăduiți evanghelia la toată zidirea*“⁷⁾ Și așa toți și în contin și acum, ca și în trecutul nostru, să fim luminați de „lumina lui Christos“.

D. Socneanu
prof. de religie.

Ș T I R I

Alegerea de episcop la Arad. Pentru întregirea scaunului episcopesc al diecezei Aradului Consistorul eparhial al acestei dieceze, cu consensul Înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae, a convocat Sinodul eparhial-electoral pe ziua de 3 Maiu, a. c., în Dumineca Minorosițelor.

Acest Sinod va fi prezidat de însuși I. P. S. Sa Mitropolitul.

Cununie. Dl. Cornel Negrei, inginer, silvic la Comunitatea de avere, în Lunia sf. Paști, 20. Aprilie a. c., își va sărba cununia religioasă în biserica catedrală cu dsoara Margareta, fca dlui Artur Lazits.

Sincere felicitări!

† **Romul Nestor**, profesor de teologie la Institutul teologic din Arad, a încetat din viață Miercuri, în 8 Aprilie a. c., în al 64-lea an al etății și al 34-lea al preoției sale cinșite.

5.) Luca 4,4.

6.) Icosul Invierii

7.) Marcu 16,15.

1) Aurel C. Popovici: Naționalism sau Democrație.

2) Ibid.

3.) Ioan 8,12.

4.) Ioan 14,6.

Defunctul — atât ca profesor, cât și ca fost preot al parohiei din Cenadul-unguresc, de unde a trebuit și se refugieze dinaintea urgiei dușmanului cutropitor — în tot timpul activității sale a dovedit zel statornic și dragoste adevărată față de neam, biserică și instituțiile ei.

Odihnească în pace!

„Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român” a lansat o circulară către toate despărțămintele sale, invitându-le, să dea cuvenita atențiune zilei de 15 Maiu, ziua memorabilă, când — în 1848, pe „Câmpul libertății” dela Blaj, a declarat poporul românesc din fosta Ungarie, că vrea să se bucure și ei de soarele libertății, că nu mai sufere sclăvia, că vrea să colaboreze în concertul popoarelor, ca neam conștiu de chemarea sa.

În vederea prăznirii acestei sărbători naționale, biurolul central a dispus, ca în fiecare centru al despărțământului să se aranjeze câte un festival, după prânz sau seara, la care să ia parte, pe lângă tineretul școlar și pe lângă intelectuali din localitate, și țărănime și meseriași, — ca toate clasele sociale, ca și la 15 Maiu 1848, să se simtă una.

„Universitatea liberă” din București, dorind, ca și în această zi memorabilă să colaboreze cu „Asociațiunea”, trimite în 36 orașe ale noastre conferențieri speciali. Sosirea conferențiarilor se va anunța la timp orașelor respective.

Multă credință la muncitorii englezi. Ziarul englez *Methodist Times* scrie: În Anglia credința, luată în înțelesul religios al cuvântului, este ceva foarte obicinuit la muncitorii, cari luptă pentru câștigarea drepturilor clasei muncitorești. Chiar dacă nu sunt înscrși ca membri ai unei biserici, dar, din vorbirea lor, din discursurile lor, se vede că biblia este temelul culturii lor. Ca o dovadă din cele mai izbitoare se poate cită numele lui Ramsay Macdonald, fostul prim ministru; precum și mulți alții ca Smillic, Lansbury, etc.

Din 142 deputați ai partidului muncitoresc (Labour Party), din camera aleasă în 1922, un număr de 50 de inși fuseseră predicatori de Duminică, sau în adunări religioase.

Svârcolirile anteriligioase, cari au ajuns aproape o trebuință în partidele democratice din Franța, sunt cu totul streine în partidul muncitoresc din Anglia.

Zi de sărbătoare în Dragșina. În micuța noastră parohie din Dragșina, pe care lupii răpitori — acum în perire — înzadar au căutat să o spargă, în ziua de 29 Martie a. c. s'a sfințit clopotul al 2-lea, în greutate de 353 kg, care s'a cumpărat cu prețul de Lei 78.555.

Jumătate din prețul clopotului s'a acoperit din dăruirile benevole ale credincioșilor, iar cealaltă jumătate s'a împrumutat din fondurile bisericii, obligându-se credincioșii să restituie bisericii cât mai curând suma împrumutată.

Încrestăm cu multă bucurie această știre, care este dovada cea mai grăitoare, că în inimile creștinilor noștri din Dragșina pulsează viu adevărata credință ortodoxă, gata și la jertfe pentru împodobirea lăcașului dumnezeesc. Deci laudă lor!

Adventiștii au sărbătorit al 50-lea an de când au început să... propovăduiească... printre creștini! Erau 7000. Acuma sunt 209.000. Au 2292 predicatori și colportori în 115 țări!

Doi șefi. Două scrisori, una a dlui N. Iorga și alta a dlui I. Maniu, apărute în presa din capitală, au rezolvit chestiunea șefiei partidelor fuzionate, național și naționalist al poporului. Noul partid va fi condus împreună de dnii Iorga și Maniu ca prezidenți. Rezolvirea, în felul acesta a șefiei partidului național, se crede a fi cea mai norocoasă.

Mulțumită publică. Doamna Ioana Tismonariu nasc. Lungu din Doclin a binevoit a dona pe seama sf. noastre biserici una perdea pentru ușile împărătești dela iconostas, foarte frumos lucrată și țesută de mână și harnice din materie de lână de culoare roșu închis.

În Duminica Floriilor, la finea s. liturgii, perdeaua s'a sfințit prin preotul locului O. D. Pavel Drăgan și s'a așezat la locul destinațiunii sale.

Pentru această faptă nobilă și vrednică de imitare — în numele Comitetului parohial — aduc Doamnei Ioana Tismonariu mulțumită publică și zic: Adu-Ți aminte Doamne, de cei-ce iubesc frumsețe casei Tale!

Doclin, la 14 Aprilie 1925. Iosif Ivan, membru al Comitetului parohial.

A v i z!

Ocaziune favorabilă pentru coruri.

La Bibliotecă Diecezană din Caransebeș se află următoarele *compoziții* a le măestrului Gh. Dima directorul conservatorului din Cluj:

Liturgia, pentru cor mixt a Lei 120 partitura;

Irmoase, cor mixt:

Irmosul Crăciunului, Bobotezei, Bunei Vestiri, Floriilor, Înălțării, Rusaliilor și Intrării în biserică a 40 Lei partitura și 16 Lei 1 exemplar pentru fiecare voce;

Funebrale: cor mixt *Bine ești cuvântat, Ce e viața, Cu adevărat, Căla ce cu adâncul, . . . Marea vieții, Fericiti* . . . a 40 Lei partitura și 20 Lei 1 exemplar de voce;

Coruri mixte. Două inimi, *Dor de călătorie* a 60 Lei partitura și 24 Lei 1 exemplar vocea *Ce te legeni codrurile, La mijloc de codru des, De tine se bucură, Cu trupul* a 40 Lei partitura și 16 Lei 1 exemplar de voce; *Ce faci Ioano, O ce veste, Leagă verde, Nu'i dreptate, Hai în horă, Hora Severinului, Bălcescu, Mândruliță, Nu m'ar arde dorul*, a 24 Lei 1 exemplar de voce;

Coruri bărbătești, *Cucule cu peana sură, Sunt soldat, Hai în horă, Toată iarna, Vivandiera, O ce veste*, à 24 Lei un exemplar de voce;

Liturgia, à 125 Lei partitura

Iar de *I. Vidu*:

Coruri mixte, *Christos a înviat* à 4 Lei, *Nu-mi place! Îmi place* 10 Lei.

Coruri bărbătești, *Cântări vechi funebreale* à Lei 20, *Cântecul străinătății, Pic, Nu desperați* à Lei 4, *Marșul lui Iancu, Haidați frați* à Lei 10.

Aviz!

Licităția minuendă pentru zidirea din temelie a casei protopresbiterale a tractului ort. rom. din Buziaș, se va ținea la 30 Aprilie a. c. în Buziaș.

Buziaș, la 14 Aprilie 1925.

Oficiul protopresbiteral.

Imbrăcați-Vă

numai la croitoria

Bugariu & Schill

Caransebeș, Strada Logojului

Atelier modern

pentru confecționarea
hainelor bărbătești. Confec-
ționează reverenzi pentru domnii
preoți și tot felul de haine civile
după cel mai nou fason.

Serviciu prompt și real.

Comandele din afară se execută în
timpul cel mai scurt.

Fabrica de bere Timișoreană

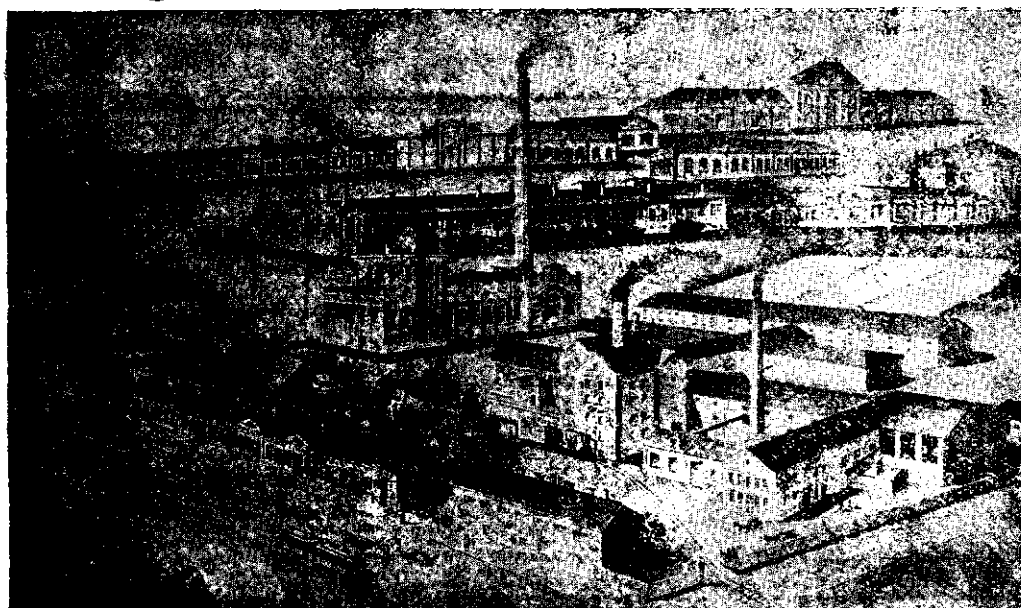
Societate anonimă

Cea mai mare și mai modernă
fabrică de bere și gheață a României-
Mari. Berea Timișoreană este și
rămâne marcă de primul rang.

Se capătă pretutindeni unde se pune
pond pe calitatea cea mai bună.
Gereți pretutindeni. Consumați
numai bere timișoreană.

Higienică. Gustoasă. Fortifiantă.

Higienică. Gustoasă. Fortifiantă.

Depoul principal:

Văd. Carol Diemer, Caransebeș